

Muszka Sándor

LEVEGŐ

Emlékszem akkor a munkásszálló előtt
Álltam hajnalban kezemben üveg
Annyira csendes békés volt minden
Nem reszkettem nem zavart semmi

Béke volt bennem és csend körülöttem
Ilyen még soha nem történt velem
Hallottam Istent hozzám beszélni
Galambok búgtak s nyíltak a börtönök

Barátaim mind megöleltek
Kik meghaltak egykor feltámadtak mind
Édesanyámat láttam és nevetett
Nyakamon csüngött húgom nővérem

Nem voltam többé a tékozló fiú
Akkor hajnalban a munkásszálló előtt
Üvegszilánkok erdején át
Édesanyám jött elém és nevetett.

KÓRTEREM

Mint akik hosszú útról tértek meg
Ülünk nincs szavunk egymáshoz
Csonkok fekélyek szagló pelenkák
Bomlásnak indult viruló tetemek

Már elmondtuk százszor mi elmondható volt
Csak magunkban hívjuk a késlekedő halált

Perc múlik percre vér cseppen húgy csöpög
Úgy szeretnénk már mindent feledni

Az éjszakák sem enyhítik kínjaink
Emlékeztetnek arra kik voltunk
Átkozottak kiket nem fogad be a föld
Bár nincs helyük sehol rajta kívül más.

A HELY

Az arctalan hóhér birtoka ez tán
Ki hogyha alszunk megnyalja csonkjaink
Mérget lehel a gennyes sebekbe
Fülünkbe súgja érezz

A vérszívóé ki reggel felráz nevet
Ürülékét keni arcunkra
Tükkel fogókkal piszkálja fel sebünk
Merevedése van

A Pokolkirályé ki láncokba verve tart
Míg életünket újra nem éljük
Aztán nevetve istápján elbiceg
A halott halálé.

HALLGATÁS

Egyszer aztán egy hangot hall az ember
Mikor legkínzóbb legmélyebb a csend
Egyszer aztán egy hangot hall s megérti
Innen ki nem mész

Egyszer aztán egy hangot hall s belátja
Lélegzése mint felborult szekér

Kereke ugyan még sokáig elforog
De útját nem éri

Egyszer aztán egy hangot hall az ember
Egy másik terembe ahogy áttaszítják
Bár nem tudja kiét megéri éri
Emelik kezek de vissza nem hull már

ÚT ALATT

Szerda reggel volt
Ő volt velem csak
Elfogytak mind a gyógyszerek
Cigit szerzett pálinkát is hozott

Szerettük egymást délig

Egy melevizes cső volt a nászágyunk
Felhorzsolta bőrünk a kátrány

Kenyeret loptam az volt ebédünk

Kifulladásig

Szerettünk volna együtt maradni
Látott-e Isten az aszfalt mögött ott?

Nem ígérhettem nem ígért semmit
Ma sem tudom még eldönteni.

VISSZAVISZNEK

Most értem meg csak hová kerültem
Az éji könyvtárban hogy magam maradtam
Nézem a könyvek gyűrött gerincét
Elfog a száanalom

Legtöbbjüket olvasatlanul
Leselejtezték úgy került ide
Másokban mocskos kezek lapoztak
Szakadt lapokkal hevernek testtelen

Alszik a szálló zavaros álmait
Tisztítószerek szaga öblíti
Most értem meg csak hová kerültem
Menekülnék mert megfulladok

Hó ropog szél jár
Nincs hová bújni
Vonszolom magam mint szélütött
Szeretnék nagyon most bármiben hinni
Menekülnék mert megfulladok.

02

Mikor a tolószékből a földre estem
Rúgtak s mankókkal vertek a többiek
Azt hiszem önmaguk láthatták bennem
Négy ápoló sem bírt akkor velük

Később az egyikük kést is rántott rám
Így mondta tudd meg itt senki nem vagy
Ha meglátogatnál a piát jól dugd el
Újabban mindenkit megmotoznak.

03

Az új lány kit hoztak keveset beszél
Ki tudja hányszor megerőszakolták
Két blúz két nadrág van mindig rajta
Virágot rajzol és kiscicát

Nem sír s csak néha tépi ruháit
Ha cigije elfogy bárkit szájába vesz
Soha és senki nem érhet hozzá
Úgy szereti ha magától adhat.

Cím nélkül, 2015 (fa, kő, moha, 100x130x114 cm)